

parti herinde, når der står i grundloven, at man skal behandle hver ansøger for sig, at det så stiller ændringsforslag, hvor det siges, at de personer ønsker vi i hvert fald ikke i øjeblikket får dansk statsborgerskab. Det må da være fuldstændig legitimt.

På den måde sætter man ikke folk i en gabestok. Man siger bare, at grundloven bestemmer, at vi skal bestemme herinde i Folketinget, hvem der skal have dansk indfødsret. Vi må have lov til for hvert enkelt tilfælde at pege ud og sige: De dér mener vi er gode, og de skal have dansk indfødsret – ingen problem i det – men de dér mener vi ikke skal have dansk indfødsret.

Man sætter ikke folk i en gabestok på den måde, men man protesterer imod, at vi hvert år giver så mange mennesker, som ikke kan forsure sig selv, måske ikke engang kan det danske sprog ordentligt, dansk borgerskab, men det vil SF åbenbart være med til.

Men jeg fik ikke svar på, hvordan SF vil følge op på det her og sørge for, at de oplysninger kommer til stede, som vi har brug for, når det gælder at stille ændringsforslag; det er et demokratisk mindstemål, som SF må kunne opfylde.

Helge Adam Møller (KF):

Man kan jo have mange forskellige holdninger til det her lovforslag, og det har Folketingets partier også, kan vi konstatere, men vi lever jo i hvert tilfælde op til grundlovens § 44, der netop siger, at den enkelte persons statsborgerskab skal behandles her i Folketingssalen ved tre behandlinger. Og derfor synes jeg, det principielt er godt, at vi får en god og en grundig behandling, fordi det er jo og bør være en alvorlig sag at blive dansk statsborger.

Jeg vil godt opfordre alle i Folketinget, der synes, det er urimeligt, at man kan blive dansk statsborger, selv om man ikke kan tale ét ord dansk, bare fordi man over 65 år, til at stemme for vores ændringsforslag. Hvis man ikke kan tale ét ord dansk, så bør man efter konservativ opfattelse ikke kunne blive dansk statsborger, medmindre det skyldes en fysisk eller en psykisk skade. Det er klart, at er man blevet tortureret eller har fået skåret tungen ud, så er det altså svært at lære dansk, men hvis man ellers er almindelig, så mener vi, at man selvfølgelig skal kunne lære dansk.

Derfor kan jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2, 4, 5 og 11. Der udelukker man samtidig de mennesker, som har begået al-

vorlig, personfarlig kriminalitet, dvs. voldtægtsmænd, grove voldsforbrydere, narko-handlere og andre. Dem er der faktisk en del af i dette lovforslag. Det er rigtigt, som hr. Knud Erik Hansen siger, at det er en del år siden, de har begået deres alvorlige kriminalitet, men de har altså gjort det, og derfor synes vi, de skal udelukkes.

Jeg kan beklage, at vi ikke i øjeblikket har mulighed for også at kunne konstatere, hvem af disse personer der ikke kan læse dansk, idet vi fra konservativ side også finder det rimeligt, at man ud over at kunne tale dansk også kan læse dansk – ikke så man kan læse en kronik i Information, men måske en artikel i B.T., så man kan klare sig på en arbejdsplads og læse en simpel besked. Det er der ikke noget krav om i dag.

Endelig synes vi og vil igen fremsætte forslag om, at der selvfølgelig også helt naturligt bør indgå en prøve i danske samfundsforhold, så man ved, at der er forskel på Jylland og Bornholm, og så man ved, at vi har noget, der hedder byråd og amtsråd og Folketing. I øjeblikket kan man blive dansk statsborger uden at ane noget som helst om det samfund, man skal være en del af.

Til sidst et svar til hr. Peter Skaarup, der siger, at det selvfølgelig er meget godt, at De Konservative siger, at der er nogle, man ikke vil have ind, men også spørger, hvorfor vi så ikke tager den fulde konsekvens ved tredjebehandlingen i næste uge og stemmer imod samtlige mere end 3.000 ansøgere. Det gør vi ikke, for hvis vi skulle stemme imod samtlige 3.000, fordi der er et antal af dem, vi ikke ønsker at give dansk statsborgerskab, ville vi altså også stemme imod alle de mænd og kvinder og børn, som opfylder samtlige krav, som taler perfekt dansk, som kan læse dansk, som klarer sig godt i arbejdslivet, som ikke har nogen gæld, og som aldrig har begået kriminalitet. Det synes vi ikke er rimeligt, og derfor gør vi det i dag her ved andenbehandlingen, at vi nøje piller dem ud, som vi ikke synes opfylder kriterierne. Dem stemmer vi imod her ved andenbehandlingen. Men ved tredjebehandlingen har vi jo kun én stemme, og så må man så vælge, om man vil straffe den ene halvdel eller den anden halvdel eller det store flertal eller det lille mindretal. Vi vælger altså at give statsborgerskab til alle dem, der har opfyldt alle krav og har gjort en indsats for at blive en del af det danske samfund, det andet synes vi ville være urimeligt.